

انجنیر محمد واسع امیر ملیگرایی (کج بشین راست بگو)

وجیبه ملی خود را ادا مینمایم.

عرض کنم که!

بعد از آنکه سالها یکدیگر را بدورد گفته ملت بیشتر از پیش متفرق و اقوام از همدیگر بیشتر متنفر گردید
بلاخره به این نتیجه میرسیم که:

خلقی، پرچمی، مجاهد، طالب، تکنوکرات و غیره تروریست نبوده بلکه اینها هر کدام نظریه شرایط پیش
آمده و جبر زمان بنوبه خود منحنی مهره ها و ابزار رقابت و سیاست قدرت های بزرگ قرار گرفته اند.
بدون شک که در بعضی موارد عدم آگاهی، جهالت و... بعضی اشخاص و سیاسون هم تاثیر خود را
داشته...

بلاخره بعد از فلاکت و فروپاشی در میابیم که تروریستان اصلی ابر قدرت ها بوده اند و استند!!!
قسمیکه افغانستان را منحنی سرحد و میدان حایل برای رقابت کشور های قدرتمند استعمارگر که در
سابق بین روسها و انگلیس ها قرار داده بودند و حالا میدان رقابت امریکا (ناتو)، چین، روس، هند و
غیره قرار داده اند.

در میابیم که در ابتدا اولین حمله و تاکتیک آنها این بوده که در کشور ما و سایر کشور های جهان دوم
و سوم در بین ملت ها درز و قطبهای مخالف ایجاد نمودند بعد از آن مخالفت و جنگ را دامن زده با
تداوم آن نفع بیشتر برده اند.

پس منطق ملی حکم مینماید که اگر آنها تداوم مخالفت و جنگ را در کشورهای ما میخواهند حد اقل
ما برای تبر آنها دسته نشویم!

دیدیم که در قرن 21 غرب مرتکب بیشترین جنایات تروریستی گردید!

عراق، افغانستان، لبنان، سوریه، اوکراین، سودان و...

دیدیم که ابر قدرت ها دقیقاً با مردمان بیگناه جهان سوم چه کردند و چی میکنند.

پس بجای آنکه بر سر یکدیگر بکوبید لطفاً "تروریستان و تروریست پروران اصلی را بشناسید!

با بد و رد گفتن و انداختن بار ملامت بالای یکدیگر بجای نمیرسیم بجز آنکه نفرت پراگنی نماییم!

راه حل این است که عاملان اصلی را شناسایی کنید!

با ایجاد تفکر ملی و ترویج آن در بین مردم ملت سازی کنید و با هماهنگی کامل و گفتمان های مدبرانه
و منطقی متحدانه در مقابل دسایس آنها بایستید.

(رسالت اصلی هر یک ما اینست که با نشر و پخش پیام های مؤثرروی انگیزه ملی و زنده ساختن احساس ملی کار کنیم.)

لطفا " یکدیگر را بپذیرید و از بد و رد گفتن یکدیگر پرهیزید!!!

زمان پهن کردن و گسترش نکات منفی گذشت و تداوم آن خلاف منافع ملی ، اتحاد ملی و رفتن بطرف ملت سازيست!

این واضح است که تمام اقوام تعداد انگشت شمار خائنین دست نشانده و مزدوران اجانب را داشته اند که هرکدام در اوقات مختلف از نا آگاهی مردم استفاده نموده مردم را بجان هم انداختند که بالاخره به یاری خداوند عادل و توانا زوال و نابود گردیدند!

اما حالا ما ملت مانده ایم و وطن پارچه پارچه ما!

دین مشترک ، وطن مشترک ، مسجد مشترک ، مکتب مشترک ، هدیره مشترک و بالاخره سرنوشت نسل های ما مشترک پس برای حال و آینده چی میکنی هموطن؟

به همین طریق ادامه میدی و با بد و رد گفتن تخم نفرت را بیشتر میپاشی یا یکدیگر را درآغوش میگیری؟

همه رهبر و نا رهبر به باد فنا رفت و سایرین هم میروند!

بعضی ها که در بیرون نشسته اند و از آنجا به فرمایش دیگران تخم نفرت میپاشند آنها هم به باد فنا سپرده شده و بی اثر اند.

رهبر مستقل و صادق وجود ندارد و در اینجا اشخاص مستقل و صادق نمیتواند زمام امور را بدست گیرند.

از فکر کاذب پرهیز که هیچ یکی از چهره ها ناجی تو و من شده نمیتواند.

حالا مرد میدان تویی ، منم و هردو در آغوش مادر وطن با سرنوشت مشترک...

بعد از خداوند متعال نجات دهنده اصلی خود ملت است.

پس خودت به خود اتکا کن تصمیم خوب و مدبرانه بگیر هموطن!

